

[Justitsministeren.]

enhver, der holder Lænkehund, er pligtig at drage Omsorg for, at den faar forsvarlig Røgt og Pleje, at dens Lænke er mindst 3 m lang, at Hundehuset yder tilstrækkeligt Værn mod Regn, Blæst og Kulde, og at det er rummeligt og saa højt, at Hunden kan staa oprejst, taget som et glørværdigt Eksempel paa, hvad den nuværende Regering ansaa for rimeligt af Frihed. Jeg tror, det var en lidt for pessimistisk Betragtning af vedkommende konservative Ordfører, selv om han er gift.

I § 13 findes forskellige Erstatnings- og Bødebestemmelser for de Tilfælde, hvor en Hund bider en sagesløs Person. Navnlig gør jeg opmærksom paa Bestemmelsen i Stk. 2, der drejer sig om Tilfælde, hvor Hunden tidligere har foraarsaget Skade, ligesom jeg henleder Opmærksomheden paa det Paalæg, der kan meddeles Besidderen af en Hund, der viser sig bidsk eller glubsk eller har den Vane at forulempe Folk ved paa Gader, Veje, Stier eller Pladser m. v., der er aabne for almindelig Færdsel, at fare imod dem eller forfølge dem, eller som forulemper Husdyr i Ejendom eller paa Marken. I den Forbindelse vil jeg ogsaa henlede Opmærksomheden paa det Bilag, der er aftrykt i Landstingets Betænkning, nemlig Underbilag 1, en Skrivelse fra Generaldirektoratet for Post- og Telegrafvæsenet. I Stk. 3 indeholdes den vigtige Bestemmelse, at Hunde, der angriber Husdyr, navnlig Faar og Lam, i Ejendom eller paa Marken eller Vildt i forsvarlig indhegnet Dyrehave eller forsvarlig indhegnet Vildtreservat, kan nedskydes. Bestemmelserne i § 7 i Lov Nr. 53 af 25. Marts 1872 om Mark- og Vejfred om forudgaaende Forsøg paa at optage Hunden og om Underretning til Hundens Ejer finder i dette Tilfælde ikke Anvendelse.

Og i Stk. 4 hedder det, at en Hund, der strejfer om paa anden Mands Grund, kan nedskydes, saafremt Hundens Besidder forud er advaret; er Besidderen ukendt, er Nedskydning tilladt, saafremt det kan bevises, at Hunden gentagne Gange i Løbet af det sidste Aar er truffet omstrefjende paa anden Mands Grund.

§ 14 indeholder forskellige Bestemmelser, som man i hvert Fald delvis har ønsket fra dyrevenlig Side. Disse Bestemmelser

gaar ud paa, at den, der er straffet for Dyrplageri, ikke maa holde Hund uden Politiets Tilladelse, og at man ikke uden Politiets Tilladelse maa drive erhvervsmæssig Handel med eller erhvervsmæssig Opdræt af Hunde. En saadan Tilladelse kan overhovedet ikke meddeles Personer, der for Dyrplageri eller Overtrædelse af Dyreværnsloven er anset med højere Straf end Bøde.

§ 15 indeholder en ny Bestemmelse om dem, der hidser en Hund paa nogen.

§ 16 indeholder en Bestemmelse om, at for alle anmeldte Hunde skal der være tegnet Ansvarsforsikring, og at Udgiften hertil skal afholdes af Kommunekassen.

I Stk. 2 staar der, at Justitsministeren fastsætter nærmere Regler til Gennemførelse af Bestemmelserne i Stk. 1. Der har været en Del Diskussion om denne Paragraf, og jeg har i Landstinget sagt, at jeg var lidt ked af, at det var mig næsten umuligt at faa de fornødne Oplysninger fra de forskellige Forsikringsselskaber. Saa sent som lige før Paaske — altsaa efter Vedtagelsen i Landstinget — har jeg faaet nogle nye Oplysninger fra Forsikringsaktieselskabet „Haand i Haand“, tror jeg det var, som gaar ud paa, at man kunde gennemføre en mere praktisk Ordning. Jeg tør ikke benægte Muligheden heraf, og jeg vilde heller ikke finde det rigtigt, om man paa dette Omraade naaede til en dobbelt Forsikring i videre Forstand. Jeg svarede derfor ogsaa det høje Landsting, at jeg meget vel kunde tænke mig, hvis man ønskede det her i Folketinget, at drøfte Problemet nærmere, og at jeg da vilde være villig til at deltage i denne Drøftelse, for at man kunde faa en saa praktisk Ordning som muligt.

Et Spørgsmaal som en Hundelov skulde i det hele taget ikke kunne ophidse eller føre til en saadan Diskussion som den, vi havde den sidste Dag i det høje Landsting, hvor man fra konservativ Side mente, at denne Hundelov egentlig var et udmærket Eksempel paa Forskellen mellem Demokrati og Diktatur, et Eksempel paa, hvad denne Regering egentlig vilde. Jeg har studeret disse Forhold, Demokrati og Diktatur, en Del, men efter min Opfattelse er der aldrig nogen af dem, som hidtil har deltaget i disse Debatter, der har tænkt paa Hundehold eller Hundelov, jeg har heller ikke